

Ústav experimentálnej psychológie SAV, Bratislava, Kocelova 17.

Z p r á v a
o vykonaní zahraničnej cesty do NSR

29.11.1968

Účel cesty: na pozvanie jednorázové prednášky na univerzitách

Trvanie cesty: 30.11. - 14.12.1967

Účastník cesty: Dr. Damián Kováč CSc., riaditeľ

Rozdeľovník zprávy: Zahraničné oddelenie SAV

Zahraničný odbor ČSAV

Vedecké kolégium filozofie, sociológie SAV

Spoločná komisia ČSAV a MŠK pre pedagogické
a psychologické vedy

Slovenská psychologická spoločnosť

~~Československá psychologická spoločnosť~~

Katedra psychológie PdFUK

Ústav experimentálnej psychológie SAV

I. Všeobecná časť

1. Stručný priebeh cesty

Odchod z Bratislavы cez Viedeň do Mníchova 30.11. Prednáška 1.12. a odchod do Tübingenu 2.12. Konzultácie a prednáška 5.12. Odchod do Saarbrückenu 7.12., prednáška 8.12. Návšteva Münstra 9.-11.12., rokovanie. Od 12.-13.12. pobyt v Bonne s prednáškou. 14.12. cesta do Bratislavы cez Viedeň.

2. Nevštívené inštitúcie a osoby, s ktorými som konzultoval

a/ Institut für Ergonomie der Technischen Hochschule, 8 München, Barbarastrasse 16 /Prof.Dr.rer.nat.H.Schmidtke, riaditeľ, Doz.Dr.Graf von Hajos/.

b/ Psychologisches Institut der Universität, 74 Tübingen, Friedrichstrasse 21 /riaditelia Prof.Dr.Rudolf Bergius, Prof.Dr.Erich Mittenecker; pracovníci: Dr.Otto Heller, Dipl.Ing.Wilhelm Glaser, Dipl.Psych.Peter Day, Doz.Dr. Dieter v.Klebelsberg, Dipl.Psych.Franz Gerd Pyrek, Dipl.Psych.Hermann Häcker/.

c/ Psychologisches Institut der Universität Saarlandes, 66 Saarbrücken 15, /Prof.Dr.Ernest E.Boesch, Dr.Heinrich Erke, Prof.Dr.Fridrich Sixtl, Doz.Dr.Paul B.Baltes, Herr Gräser/.

d/ Psychologisches Institut der Universität, 44 Münster Westf., Rosenstrasse 9 /Prof.Dr.Wilhelm Witte, riaditeľ, Dr.Suibert Ertel/.

e/ Psychologisches Institut der Universität, 53 Bonn, An Schlosskirche /Prof.Dr.Hans Thomae, riaditeľ, Dr.Werner D. Fröhlich, Dr.Hans D.Schmidt, Dipl.Psych.Thomas Küssmann/.

3. Celkové zhodnotenie cesty

Cesta sa uskutočnila na základe pozvania Prof.Bergiusa z Tübingenu, a to v zápäti po mojom referáte na 9. rokování experimentálne pracujúcich psychológov v Düsseldorffe. Z nemeckej strany boli zorganizované aj ďalšie 3 prednášky a pre nedostatok času, nemohol som vyhovieť ďalším ponukám.

Po odbornej stránke bola cesta vysoko užitočná, po organizačnej stránke zo strany SAV bezchybne zabezpečená. Cestovné

hradil účastník sám, pobyt pozývajúce inštitúcie.

II. O d b o r n á č a s t

ad a/ V Ergonomicom ústave Vysokej školy technickej v Mníchove som prednášal na tému "Senzoricko-percepčná pohotovosť" v rámci kolokvia ústavu. Zúčastnilo sa cca 20 pracovníkov a niekoľko pozvaných hostí. V diskusii sa ako podnetné zvlášť vyzdvihli výsledky výskumov s pohotovosťou u viac jazyčných osôb.

Z krátkej prehliadky ústavu som usúdil na ďalší rozvoj modernej výskumnnej techniky tohto ústavu, ktorý bol nedávno premenovaný /predtým Ústav psychológie a pedagogiky práce/. Pozoruhodné je, že psychologické problémy tu riešia aj iní odborníci, napr. fyzici, technici, ktorí **však** už predtým absolvovali určité psychologické vzdelanie. Pedagogické poslanie ústavov - psychologicky školiť poslucháčov techniky v rôznych formách - nadalej ostáva príkladom pre započatie obdobnej činnosti u nás /návrh bol podrobnejšie zdôvodnený v zpráve z predchádzajúcej cesty do NSR/.

ad b/ Okrem večernej prednášky na uvedenú tému, na ktorej bolo prítomných okolo 100 osôb živo sa zaujímajúcich aj o ďalšiu činnosť nášho ústavu, mal som možnosť orientačne sa oboznámiť s činnosťou Psychologického ústavu Univerzity v Tübingene. Ustanovením ďalšieho riadneho profesora /ordinarius/ vzniká na mnohých ústavoch existencia dvoch riaditeľov. Spravidla si však medzi sebou rozdelia oblasť pôsobnosti, napr. jeden riadi prevádzku /Verwaltung/, druhý výskum, pričom sa po čase v týchto funkciách vystriedajú. Ústav /v našom zmysle katedra/ školí vyše 450 poslucháčov psychológie s počtom 16 súkromí, čo je málo, najmä ak si uvedomíme, že každý poslucháč robí pod vedením aj preddiplomovú písomnú prácu k tzv. Vordiplomprufüng. Väčšinou ide o experimentálne práce, k čomu sa teraz vybavujú laboratória v novej budove ústavu. Pred dokončením boli malá a väčšia miestnosť na pozorovanie detí s veľmi modernými komunikačnými zariadeniami.

Pozoruhodné je, ako sa nemecké univerzitné psychologické pracoviská dávajú čím ďalej, tým viac do služieb rezortov a iných

zárobkových inštitúcií. Okrem psychologického poradenstva, možno sa bežne stretnúť s prácou v psychológii dopravy. V NSR sú preto zvlášť stimulujuce potreby. Na rozdiel od USA, kde rozvoj motorizmu bol prudký, avšak predsa len rovnomerný, v NSR zaznamenali neobyčajne prudké tempo rozvoja po druhej svetovej vojne, teda v ecale krátom časovom intervale. Dôsledkom toho je rozpor medzi vzrástom technickej stránky a spôsobilosťami človeka v tomto smere. Svedčí o tom skutočnosť, že v NSR je už niekoľko rokov jedna z najvyšších nehodovostí na svete. Nečudo, že psychológovia dostávajú nielen podnety, ale aj výnosné ponuky na spoluprácu pri riešení tohto akútneho problému. V Tübingenskom ústave problémy psychológie dopravy riešia viacerí pracovníci. H. Häcker /absolvent z Viedne/ používa pri výskume filmovú projekciu rôznu rýchlosťou pohybujúcich sa bodov /znázorňujú autá/. P.o. má každé stretnutie, resp. dotyk /symbol zrážky/ predvídať /zaregistrovať/ stlačením tastera. Za 7 min. vyskytne sa 170 takých kolekcií. Výkon p.o. kolíše medzi 45-110 zaregistrovaní kolízii, pričom sa meria aj odpovedný čas s presnosťou 0,0001 ms /všetko pomocou zariadenia McKay-Dickinson/. Viacero výskumných projektov zameraných na sledovanie koordinácie oko-ruka-noha sa uskutočňuje na prístroji "Wienerdeterminationgerät" /vyrába Dr. Schuhfried/. Je to trenážér izomorfujúci činnosť riadiča s presnou a spôsahlivou registráciou kvalitatívnej i kvantitatívnej stránky sledovaného výkonu. Psychodiagnostickým cieľom so širším záberom slúži počerne jednoduché zariadenie navrhnuté E. Mittereckerom. P.o. má ľubovoľným spôsobom striedavo sa dotýkať niekolkých kruhov umiestnených v jednej časti zariadenia, počet dotykov sa registruje na zadnej časti aparátury/. Teoreticky možno predpokladať, že p.o. bude mať rovnaký počet dotykov na každom kruhu. Prakticky však sa zistuje značný rozptyl, z čoho sa potom usudzuje na mieru "disequilibria" návykového systému, na perseveráciu, rigitidu a pod. S personálnymi problémami v psychológii dopravy sa v tübingenskom ústave najintenzívnejšie zaoberá D. Klebersberg /predtým vedúci psychol. oddelenia Kuratória pre dopravu vo Viedni/. Publikoval desiatky štúdií, spolupracoval na príručkách psychológie dopravy a je autorom /spoluautorom/ viacerých vyšetrovacích metód pre výber a pracovnú spôsobilosť riadičov. T.č. experimentálne rieši problém vplyvu zmeny rýchlosťi na správanie vodiča. Ukázalo sa, že prispôsobenie k zníženiu rýchlosťi je len re-

zatvŕne, nezodpovedá požiadavke dopravnej značky, ale je podmiene-
ná predchádzajúcou spontánne zvolenou rýchlosťou jazdy. 80% inter-
viewovaných riadičov to vysvetluje tak, že dá sa usúdiť na prece-
ňovanie vlastnej kapacity.

Druhá oblasť aplikácej činnosti Psychologického ústavu
University v Tübingene sa koncentruje na výchovné poradenstvo.
Záujemca môže sa o nej bližšie zoznámiť v zpráve dr. Ivana Štúra CSc,
Psychologická výchovná klinika v Bratislave/.

Základný výskum, ako to už na vysokoškolských pracoviskách
býva, je multitématický a špecializovaný podľa jednotlivých osôb.
R.Bergius sa pokladá teraz za sociálneho psychológa, pravda potiaľ,
pokým môže pri riešení týchto problémov používať experimentálne
metódy. Predtým však ľažiskom jeho práce boli problémy psychickej
ontogenézy, učenie, najmä problém motivácie, o čom všetkom napísal
syntetické práce do 12 zväzkového "Handbuch der Psychologie".
Pravdepodobne najznámejším sa stal jeho výskum s predsudkami, ktorý
pôvodne začal s nebohým K.S.Sodhi-m v Západnom Berlíne. Interview-
ovanej osobe sa predloží zoznam osobných vlastností s tým, aby
z nich vybrala tie, ktoré sú podľa jej názoru typické pre prísluš-
níkov rôznych veľkých skupín /národov, rás, náboženstiev a pod./.
Okrem toho v súčasnej podobe tejto metódy má osoba na viacstupňo-
vej škále prirádiť stupeň výskytu posudzovanej vlastnosti. Tak
vznikli určité osobnostné charakteristiky na základe heterostereo-
typov /napr. ako vidia Nemci Američanov, Rusov, Francúzov a opačne/.
Súčasťou projektu je aj výskum monostereotypov /napr. čo si myslia
Nemci o sebe/. Výsledky už uskutočnených a priebežne uskutočňova-
ných výskumov /najmä medzi robotníkmi z cudzích krajín v NSR/,
majú okrem metodologickej, faktografického aj politický dosah.
Všeobecne sa zistuje, že príslušníci všetkých skúmaných národov
zmýšľajú o sebe ďaleko viac v pozitívnom ako v negatívnom zmysle.
Tieto a podobné zistenia sú podkladom štúdií R.Bergiusa o psycho-
logii mieru.

E.Mittenecker, známy u nás najskôr so svojou štatistickou
príručkou, má široký záber bádateľskej činnosti. V nedávnej minu-
losti sa zaoberal s psychofyzikálnou frekvenčnou hypotézou, s tzv.
"Wandernfenomenom" známym z prác Johanesa, ktorý vzniká pri zmene
intenzity osvetlenia jedného z dvoch svetiel, a i. Toho času expe-
rimentálne skúma problém simultánnosti v motorickej sfére, ktorý

ako súvisí s laterálnou preferenciou. K výskumu používajú dômy-selme skonštruovaný prístroj.

Perceptologom ústavu je O.Heller, ktorý už viac ako 10 rokov provádza výskumy podľa tazv. dynamickej konceptie vnímania. Podľa nej sú statistickými tie funkcie /vzťahy medzi vnímaným a objektom existujúcim/, ktoré sú vzhladom k fyzikálному kontinuu lineárne; ostatné sú dynamické. Je to teda iné chápanie dynamiky ako aj následne /dynamické zmeny v podnete/. O.Heller je vysoko erudovaný v nemeckej perceptologickej literatúre a sám rieši, resp. organizuje /u poslucháčov/ početné výskumy s vnímaním šedí, úsečiek, ilúzií a iných klasických podnetových predlôh. Spolupráca s ním môže byť pre náš ústav zvlášť užitočná.

Predmetom doktorskej dizertácie F.G.Pyreka je experimentálny výskum extrapolarizácie vzhladom na subjektívnu istotu. Výskum pozostáva z viacerých experimentov. V jednom z nich sa p.o. predloží 50 zápalkových krabičiek s tým, aby čo možno najoptimálnejšie vysvetlila, či sú prázdne alebo plné. Meria sa počet zdviarov, pričom výslednú domienku p.o., má p.o. vyjadriť kvantitatívne /napr.. 80% je prázdnych/ a odstupňované čo do istoty /5 stupňová škala/.

ad c/ Saarlandská univerzita patrí k nedávno založením a je umiestnená v areáli bývalých kasární mimo mesta. Pravda, nové hypermoderné budovy začínajú prevažovať nad starými adaptovanými. Psychologický ústav v Saarbückene patrí k najmladším pracoviskám v NSR, jeho interier /pracovné miestnosti, posluchárne/ sú vysoko moderné a estetické. Tým pracovníkov sa len teraz konštituje, výskumná práca je vzhladom na to v počiatkoch. Štúdium psychológie má numerus clausus, celkovo 100 poslucháčov. Prednáška na tému "Vnímanie a vek" vyvolala tu zvlášť živú diskusiu.

ad e/ Psychologický ústav Univerzity v Bonne viedie jeden z po-predných ideových organizátorov nemeckej psychológie Prof.H.Thomae. Záá sa, že prevažuje tu empirický charakter výskumov, laboratória sú zvlášť rozvinuté. Prednášal som vo veľkom amfiteatri pred viac ako 400 poslucháčmi na tému "Subjektívna istota a poznanie". Počiná diskusia pokračovala potom v užšom kruhu seminára tohto ústavu.

III. Záver y a náv r hy

Uskutočnaná prednášková cesta prispela, ako sa domnievam, predovšetkým k ďalšiemu zmedzinárodeniu našej vedecko-výskumnej činnosti. prostredníctvom prednášok a diskusií boli pracovníci 4 psychologických pracovísk v NSR ako aj stovky poslucháčov psychológie oboznámení s niektorými najnovšími výsledkami Ústavu experimentálnej psychológie SAV. Ponuky na ďalšiu spoluprácu v rôznej forme /ďalšie prednášky a konzultatívne pobyt v NSR, publikovanie u nás, stáže v ÚEP SAV a pod./ možno povaľať za pozitívne výsledky tohto aspektu uskutočnenej cesty.

Z konzultácií som získal dosť cenných poznatkov k niektorým vlastným /percepcia/ a k iným, u nás aktuálnym problémom /napr. psychológia dopravy/. Zvláštnu hodnotu majú aj niektoré metodiky, ktoré si nemeckí kolegovia darovali. Z cesty som priniesol dve knihy a desiatky separátnych výtlačkov. Aj z hľadiska zisku nových vedeckých informácií možno uskutočnenú prednáškovú cestu do NSR hodnotiť ako užitočnú. Niektoré poznatky mienim využiť odborno-informačne napísaním zprávy do časopisu Čsl.psychologie, ako aj referovaním v rozhlas.

Návrhy pre Ústav experimentálnej psychológie

1/ V súvise s už dávnejšie diskutovanou otázkou - rozšíriť pôsobnosť ústavu aj na priamu aplikačnú činnosť - skúsenosti z NSR ma vedú k jej špecifikácii. Vzhľadom na doterajšie zameranie ústavu /základné poznávacie procesy/ ukazuje sa v tomto smere ako najbližšia psychológia dopravy. Dalo by sa tu počítať s erudíciou pracovníkov získanou z výskumov s vnímaním, pozornosťou, s inžiniersko-psychologickou problematikou, pričom zárodky rozvíjajúcej psychodiagnostiky by sa museli rozvinúť /personálne posilniť/. Prevádzková stránka predstavuje samostatný problém. Rozhodnúť o tom v ústavnej rade do I.kvartála 1968.

2/ Jednou z ciest zintenzívnenia kontaktov medzi vzdialenými pracoviskami je bádanie za pomoci spoločných výskumných metód. Žiadam preto vyhotoviť niektoré u nás vyvinuté percepčné metodiky v jednom exemplári aj pre Psychologický ústav Univerzity v Tübingene /dr.O.Heller/ a pre Psychologický ústav Univerzity v Münsteri /dr.Ertel/. Konkrétnie ide o diskrimináciu /identifikáciu/ šedí a diskrimináciu stredobodu a možno, že aj iné. Do 15.februára 1968.

Návrh pre podpredsedu SAV akad. Fialkorna

Neustále preverovaná skúsenosť, že najefektívnejšie zisky zo zahraničných stykov sa uskutočňujú prostredníctvom "zoči-vočí" kontaktov, viedie nás k požiadavke umožniť aspoň krátkodobé pobytu špiákovým zahraničným pracovníkom u nás v čo najväčšej miere. Prosím preto pridelit ÚEP finančné prostriedky pre pozvanie zahraničných hostí z NSR mimo plán r.1968. Konkrétnie ide o prof.dr.R. Bergiusa, ktorý je t.č. aj predsedom Nemeckej psychologickej spoľačnosti a dr.Otta Hellera, odborníka v perceptológii. Obidva prejavili ochotu prísť na 10-dňový pobyt. Okrem toho by bolo veľmi prospešné, keby pri príležitosti III.sjazdu čs.psychológov, ktorý sa bude konáť v júni t.r. po prvý raz v Bratislave a bude zameraný na experimentálnu psychológiu, malo pracovisko možnosť pozvať ako svojich hostí ďalších popredných pracovníkov. /Po záasadnom súhlase požiadavky na základe korešpondenčných dohovorov upresníme./

Rektorovi Slovenskej vysokej školy /opäťovný návrh/

Takmer nie u nás doškolovania vedúcich pracovníkov v priesmyse, kde by nebola zastúpená aj psychológia. Mladší i skúsenejší inžinieri sa pónosujú, že im vysoká škola neposkytla vzdelanie v takom rozsahu, aké požiadavky na nich kladie prax: myslia tu najmä na odborno-psychologické prístupy k pracovníkom, k organizačnej práci, prevádzke a pod. Skutočnosť je však taká, že nedostatkov, vyplývajúcich z neznalosti psychologických aspektov pracovnej činnosti je žiaľ podstatne viac, ako si ich patriční veďúci uvedomujú, a žiaľ majú neblahé ekonomicke i ľudské dôsledky. Okrem uvedeného prejavujú sa aj v nerešpektovaní psychologických hľadísk pri konštrukcii výrobných zariadení. O tom sa už veľa popísalo a pohovorilo. Čo však pomôžu doškolovacie kurzy, keď vysoké školy technického smeru ďalej produkujú absolventov, ktorí vo svojej príprave nezvládli patričné psychologické minimum /všeobecnú pracovnú psychológiu, psychológiu osobnosti a pod./. Činnosť mnichovského ústavu ukazuje jedno z riešení tejto potreby. Akiste sú aj iné, pre nás špecifickejšie riešenia tejto požiadavky. Rozhodne však nestačí pokrýť erudíciu absolventov techniky len prednáškami z pedagogiky. Treba založiť ústav /katedru/ s primárny psycholo-

gickým profilom, pracovníci ktorého by okrem prednáškovej činnosti rozvinuli výskum, prípadne aj prispeli k odbornému rastu psychológov pracujúcich vo výrobných podnikoch. Ústav experimentálnej psychológie SAV, najmä jeho oddelenie inžinierskej psychológie by mohlo pri utvorení takejto inštitúcie pomôcť.

v Bratislave dňa 20. januára 1968

Dr. Damián Kováč CSc